

Sygn. akt *X GC 371/16*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Wańczura
Protokolant:	Katarzyna Bocian

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa: **P. (...) we W.**

przeciwko: **A. K.**

o zapłatę

oddala powództwo.

SSO Iwona Wańczura

Sygn. akt X GC 371/16

UZASADNIENIE

Powód P. (...) zamknięty we W. pozwem z 18 lutego 2016 r. domagał się zasądzenia od pozwanej A. K. kwoty 161 548,48 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania. Twierdził, że w dniu 25 marca 2011 r. pozwana zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę o numerze (...), stanowiącą źródło jej odpowiedzialności. Pozwana nie spełniała świadczenia, więc pierwotny wierzyciel w dniu 27 grudnia 2012 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a Sąd 18 stycznia 2013 r. nadał mu klauzulę wykonalności. Na tej podstawie Komornik wszczął postępowanie egzekucyjne, które umorzył postanowieniem z 10 stycznia 2014 r, nie doprowadzając do zaspokojenia roszczenia. W dniu 19 grudnia 2013 r. powód zawarł z wierzycielem umowę przelewu wierzytelności, ujmując ją w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej. Dalej powód wskazał, jakie kwoty składają się na dochodzoną należność.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, nieobciążenie jej kosztami postępowania. Podniosła zarzuty: przedawnienia roszczenia – w oparciu o przepisy art. 118 kc w zw. z art. 117 kc, braku legitymacji czynnej po stronie powoda i braku wykazania zasadności powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2011 r. pozwana zawarła z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w G. umowę pożyczki (...) nr (...). Pozwana nie spłacała zadłużenia, stąd Bank wystawił w dniu 27 grudnia 2012 r. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Bytomiu postanowieniem z 18 stycznia 2013 r. nadał klauzulę wykonalności. Wszczęte na tej podstawie postępowanie egzekucyjne Komornik umorzył

w dniu 10 stycznia 2014 r. w oparciu o przepis art. 825 pkt 1 kpc wobec wniosku wierzyciela z 3 stycznia 2014 r. o umorzenie postępowania.

dowód: umowa pożyczki – k.105-107, bankowy tytuł egzekucyjny z klauzulą wykonalności i adnotacją Komornika – k.109, 110, postanowienie Sądu – k.111, 112, postanowienie Komornika – k.113

Powód jest reprezentowany przez (...) Towarzystwo F. I. Spółkę Akcyjną we W., którego prezesem zarządu jest S. S., wcześniej był członkiem zarządu, a prezesem – P. K.. W dniu 19 grudnia 2013 r. (...) Bank (...) S.A. w G., w imieniu której działał pełnomocnik P. U., sprzedała powodowi, reprezentowanemu przez pełnomocnika U. O. wierzytelność wobec pozwanej. W księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej powoda widnieje wierzytelność wobec pozwanej w kwocie 161 548,48 zł. W dniu 17 stycznia 2014 r. (...) Bank (...) S.A. sporządził zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności, adresowane do pozwanej (powód nie wykazał, by zostało ono doręczone pozwanej).

dowód: wyciąg – k.7, umowa sprzedaży wierzytelności – k.16-22, załącznik do umowy – k.36, 114, 115, odpisy z KRS - k.9 i 25,26, pełnomocnictwa – k.32 i 35, zawiadomienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, które uwierzytelnione przez występującego w sprawie profesjonalnego pełnomocnika, spełniają zatem wymaganie określone w art. 129 § 2 kpc, natomiast powód nie miał obowiązku udowadniania swego roszczenia dokumentami urzędowymi, gdyż obowiązek taki istnieje, kiedy przepis tak stanowi (np. art.485 § 1 pkt 1), 778 § 1kpc.)

Sąd zważył:

Pozwaną, prowadzącą działalność gospodarczą, łączyła z (...) Bank (...) S.A. umowa pożyczki, uregulowana w art. 720 – 724 kc. Przepisy te nie zawierają odrębnych zapisów o terminie przedawnienia roszczeń, stąd zgodnie z art 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Powód nie wykazał, w jakim terminie roszczenie o zwrot pożyczki stało się wymagalne, czy pierwotny wierzyciel wypowiedział umowę. Art. 120 § 1 kc stanowi, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Skoro jednak Bank uzyskał w dniu 18 stycznia 2013 r. klauzulę wykonalności na tytuł egzekucyjny, należy przyjąć, że przed tą datą roszczenie stało się wymagalne i w okresie 3 lat mogło być dochodzone. Skoro pozew został wniesiony 18 lutego 2016 r. uznać trzeba za słuszny zarzut przedawnienia roszczenia zgłoszony przez pozwaną.

Powód podnosił, że zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1) kc bieg przedawnienia przerwał się w związku z egzekucją zainicjowaną przez pierwotnego wierzyciela. Z tym stanowiskiem nie można się zgodzić. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 19 lutego 2015 r, III CZP 103/14 umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności, niweczy skutki biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji. Również w wyroku z 19 listopada 2014 r, II CSK 196/14 Sąd Najwyższy wskazał, że do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których/przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana, stąd nie ma podstaw do twierdzenia, że przerwa biegu przedawnienia trwa do zakończenia tego postępowania z korzyścią dla cesjonariusza.

Podzielając powyższe poglądy, Sąd oddalił powództwo wobec przedawnienia roszczenia. O kosztach Sąd nie orzekł, gdyż pozwana, która wygrała proces nie zgłosiła w tym przedmiocie wniosku.

SSO Iwona Wańczura